

[Per Stig Møller]

ventning om og afventning af, at de nationale parlamenter godkender den. Der er ingen grund til at lægge ukrudt ud mellem aftalens indgåelse og den endelige stillingtagen til den. Sker det, risikerer man blot, at den falder på gulvet.

Dette er en internationalt klædelig fremgangsmåde, som man med nogen ærgrelse kan konstatere at Socialdemokratiet og SF gør til et større problem i deres tilføjelse til betænkningen, end det burde være. Skal lande efterleve en aftale og undgå at underminere den, må regeringerne i mellemprioriteten udstikke administrative retningslinjer, der tilsikrer dette. Og regeringen har beføjelsen til at meddele, hvor den agter at sørge for retshåndhævelse, og hvor den ikke længere mener at kunne gøre det af den ene eller den anden grund.

Det er der for så vidt heller ingen uenighed om. Uenigheden drejer sig alene om et ord, men ikke om ordets mening.

Derfor synes vi, det er lidt trist, at sagen har fået det forløb, den har fået her i salen, men vi glæder os over, at regeringens aftale om lidt vil blive bekræftet, og ønsker den til lykke med resultatet.

Inger Harms (SF):

Vi har nu haft sagen tilbage i udvalget, efter at forhandlingerne blev afbrudt ved andenbehandlingen. Vi havde justitsministeren i samråd og havde dér håbet på en beklagelse af den procedure, man har anvendt i tidsrummet efter aftalens underskrivelse.

Ministeren måtte da også under hårdt pres i udvalget vedgå, at brevet til fiskerne havde haft utilsigtede virkninger, men dokumentation for, at den fiskerijurisdiktion, vi afgiver i forståelsen af aftalen, bilag 2 til beslutningsforslaget, skulle være lovlig, fik vi ikke.

På den ene side siger regeringen, at det er dansk område. På den anden side har man ifølge den nævnte forståelse tilladt østtysk myndighedsudøvelse på dansk område.

Der er i denne sag blevet talt om politiske argumenter, der er blevet til juridiske argumenter, og omvendt. Jeg har tilladt mig udelukkende at bruge min sunde fornuft i denne sag. Derfor stiller jeg mig undrende over for, hvorfor man netop valgte at afgive jurisdiktionen inden ratifikationen i Folketinget. Det ville dog have været mere naturligt, om man havde fortsat

med den danske på den danske side og den østtyske på den østtyske side i overgangsperioden. Men man valgte at se bort fra dansk lovgivning.

Derfor har SF sammen med Socialdemokratiet afgivet den tilføjelse til betænkningen vedrørende nr. B 52, som foreligger. Vi mener, det er klart lovstridigt, at man meddelte fiskerne, at de allerede fra august 1988 ikke mere måtte fiske på bl.a. Adler Grund, samt at man i fællesforståelsen har tilladt østtysk myndighedsudøvelse på dansk grund.

Endelig vil jeg sige, at jeg finder det besynderligt, at et flertal inden for mindretallet, De Konservative, Venstre og De Radikale, har fundet det fornødent at udtrykke påskønnelse af den overtrædelse af dansk lovgivning, der har fundet sted.

Til trods for at vi er utilfredse med omstændighederne ved denne aftales indgåelse, vil vi stemme for ratifikation af traktaten. Vi vælger at tro på, at resultatet er det bedst opnåelige, som ministeren siger i sine bemærkninger. For os er det også vigtigt, at den maritime afgrænsning i Østersøen fastlægges således, at der kan etableres et formaliseret samarbejde mellem de to lande vedrørende forureningsbekæmpelse i Østersøen.

Mogens Elvensø (FP):

Fremskridtspartiet opretholder det standpunkt, vi havde forleden dag, også efter at vi har læst det nye betænkningsskildring fra Socialdemokratiet. Vi håber da, at Socialdemokratiets betænkningsskildring medfører, at de følger os og også stemmer imod denne ratifikation.

Der er nogle problemer, vi har fået øje på. Der er et tripunkt imellem Møn, Sverige og DDR, det hedder punkt 7, og der er ét imellem Bornholm, Sverige og DDR, og det hedder punkt 8.

Hvis vi tager et fiskerfartøj, der har fisket i de bornholmske farvande og har fået fisk i lasten og skal sejle over til Møn eller Sjælland, skal det sejle ud over tripunkt 8 og ind i tripunkt 7. Og når man sejler den vej, kan der om 50 år, om 100 år, blive problemer, hvis et sådant fiskerfartøj bliver opbragt af et østtysk eller svensk inspektionsskib.

Vi mener, det er helt forkert, at man for tid og evighed fraviger et princip og sælger sin grænse for nogle løfter, som måske aldrig kommer til realitetsforhandlinger.